

[Kristine Høltberg.]

han ikke kunne blive til debatten på grund af et samråd, sige, at han har bedt mig om lige at korrigere. De elendige korterevarende uddannelser, han har tænkt på, er den 1-årige erhvervsøkonomiske og erhvervsproglige uddannelse. Det var ikke hans mening at tage alle korterevarende uddannelser med ind under det begreb.

Gerda Møller (KF):

Ministeren havde nogle indvendinger imod, at jeg kædede stopprøver sammen med de kortere videregående uddannelser, og mente, at det kunne føre til, at de, der så blev stoppet, ikke skulle være gode nok, om jeg så må sige. De kunne føle sig som andenklasser eller tredjeklasses studerende, fordi de så var nødt til at gå ind i en korterevarende uddannelse.

Det synspunkt forstår jeg egentlig ikke, for det gør man jo allerede i dag. Vi har jo masser af eksempler på, det er i øvrigt nævnt mange gange fra denne talerstol, at man taler om — det er ikke mig, der siger det, jeg citerer — at kan man ikke blive andet, så kan man blive børnehaver- eller fritidspædagog, eller man kan også komme ind på lærerseminariet. Jeg mener, at det er forkert, at man har den indstilling, men vi kender det altså allerede i dag, at folk går fra en længerevarende uddannelse til en korterevarende.

Så kan jeg ikke se, at det er mig, der skal komme med løsningen på de problemer, der vil opstå ved at lave stopprøver. Jeg beder ministeren om at se de henvendelser, vi har fået fra bl. a. rektor ved Københavns universitet, fra et konsistoriemedlem og fra en dekan ved Århus universitet, der alle går ind for stopprøver. Bl. a. rektor ved Københavns universitet siger meget tydeligt, at langt de fleste universitetsfolk finder, at det er mere menneskeligt forsvarligt at bruge stopprøverne. Der bliver også sagt noget om, at det er dyrere ikke at bruge stopprøverne. Jeg mener, at når universitetsfolk kan gå ind for det, så kan det altså ikke være så forfærdelig galt. Jeg tror heller ikke, efter de udtalelser, der er kommet her fra disse kompetente mennesker, at de mener, at ministerens løsning er problemfri. De peger netop på en løsning af problemerne i forbindelse med ministerens løsning.

Freddy Madsen (DKP):

Om de sociale skævheder vil jeg gerne sige til undervisningsministeren, at det da er rigtigt, og det er jeg enig i, at den afgørende sortering finder sted længere nede i uddannelsessystemet, specielt i folkeskolen. Det har vi jo diskuteret mange gange, men dér må man alligevel se på den kendsgerning, at de, der så trods alt fra de lavere sociale grupper slipper igennem nåleøjet, stadig væk vil være belastet af dårlige forudsætninger, og at de derfor også vil have sværere ved at komme igennem. Det er derfor, de sociale skævheder bliver forværret med dette.

Men ellers var det, der kaldte mig frem, at jeg ligesom undervisningsministeren undrede mig lidt over hr. Bertel Haarders udtalelser her. De sagde jo meget utvetydigt, at her drejede det sig om at hævede statsretten, og vi skulle ikke have noget Marienborgdemokrati osv., og det synes jeg da er en udmærket ting. Men i november, da vi havde forespørgselsdebatten, var der andre, der undrede sig. Det var fru Tove Nielsen, der undrede sig over, at vi ville have den sag til behandling i folketings salen. Jeg citerer fra Folketingstidende 1975-76, sp. 1178, hvor fru Tove Nielsen siger:

„For det første kan det undre, fordi undervisningsudvalget så sent som den 23. september i år havde et heldagsmøde på Marienborg, hvor vi gennemdrøftede hele problematikken omkring de højere, videregående uddannelser.“

Senere siger hun:

„For det andet undrer det, fordi undervisningsudvalget har et ret så fyldigt materiale, netop det, der var lagt frem til mødet på Marienborg, og langt det meste af dette materiale burde ikke være kommunisterne ukendt, da det jo dannede grundlag for den heldagsdebat, som fandt sted i folketinget i april 1974. Allerede dengang lagde venstre-regeringen op til en folketingsbeslutning om de højere, videregående uddannelser. Senere under venstre-regeringen blev der fremsendt yderligere materiale, og som bekendt havde vi jo i august sidste år også et heldagsmøde, hvor vi tog et ekstra skridt frem mod en beslutning.“

Det må da give det indtryk, at fru Tove Nielsen var overordentlig begejstret for